

ತಮ್ಮ 'ಕೆಲಸವಾಯಿತು' ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಧಾರವಾಡದ 'ಗಾಂಧಿ ಶಾಂತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ'ದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಜನಪ್ರಿಯ ವೈದ್ಯ ಡಾ. ಸಂಜೀವ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಕೆಲವು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 'ನಾವಿಬ್ಬರು ನಮಗಿಬ್ಬರು' ಎಂಬ ಅಭಿಯಾನ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ಅಭಿಯಾನವೇ, 'ಕುಟುಂಬವೆಂದರೆ ನಾಲ್ಕೇ ಮಂದಿ' ಎಂಬ ಪರೋಕ್ಷ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಇರಬೇಕಿದ್ದ ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಮುಂತಾದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಕಳಚುತ್ತಾ ಬಂದವು. ನಮ್ಮ ಒಳಿತನ್ನಷ್ಟೇ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಹೊಸತಲೆಮಾರಿನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದು, ಅದು ಸ್ಫೋಟಗೊಳ್ಳಲು ಇದೊಂದು ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದೆಯಷ್ಟೇ. ಕೊರೊನಾ ಸೋಂಕು ಬರುವ ಮುನ್ನವೂ ಹಿರಿಯರನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವೊಂದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಡಾ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಡಾ. ಕುಲಕರ್ಣಿ. ಮನುಕುಲವನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಜಾಗತಿಕ ಸೋಂಕಿನ ಭಯ ಮೊದಲನೆಯದ್ದು. ಎರಡನೆಯದ್ದು, ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಋಣಾತ್ಮಕ ಸುದ್ದಿಗೇ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಯ. ಮೂರನೆಯದು, ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾದರೂ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರುವುದು.

ಅಷ್ಟ ಅಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಉದಿಸುತ್ತದೆ. 'ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಕೆಲಸ ಆಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಷ್ಟ ಅಮ್ಮನಿಂದಷ್ಟೇ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಮೂಲಕವೂ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ

ದಣದ ಕೈಗೆ ಯುವ ಉತ್ಸಾಹದ ಕೈ ಆಸರೆ

